

Man kan nemlig ikke paa nogen Maade paa-
staa, at Indførselsoverskuddet anvendes paa
økonomisk forsvarlig Maade; det er ingen-
lunde Tilstædet.

Tidens Alvor og de store Krav, der
sikkert vil blive stillet til, burde mane
til Sparsommelighed, til at holde Pengene
i Landet og med al Kraft at søge at
bjærge de flest mulige hjem fra Udlandet;
medens Betingelserne er til Stede. Vi har
adskillige Betingelser derfor i Øjeblikket,
og disse Konjunkturer burde vi udnytte
det mest mulige. Jeg har ganske vist set
enkelte Blade skrive mod Sparsommelighed.
Saadanne Blade burde Justitsministeren
censurere, ja, endog konfiskere som lands-
skadelige. Men saa Rigsdagen, er Rigs-
dagen sparsommelig? Nej, desværre, jeg
synes, man maa sige: tværtimod. En
Gang blev der gjort Tilløb til Sparsom-
melighed; der blev nedsat en Sparekom-
mission. Den strøg ogsaa adskilligt, men
det, den strøg, er jo kommet igen, ofte endog
med større Beløb end før. En eneste
Undtagelse er der, det er Tilskuddet til
Landbruget paa Landbrugsministeriets Bud-
get, hvilket Tilskud blev nedsat med 1
Mill. Kr.; det er det eneste blivende Re-
sultat, Sparekommissionen efterlod sig.
Rigsdagen er flot; jeg har mange Gange
paataalt den Flothed, Rigsdagen viser, naar
der er Tale om Bygninger, Banegaarde,
der skal ligne Paladser, o. s. v.; jeg be-
høver kun at minde om de 25 Mill. Kr. til
Københavns Banegaard. Paa det forelig-
gende Finanslovsforslag er der opført en
Bevilling til Flytningen af Aarhus Bane-
gaard, som vil medføre en Udgift paa en
5—6 Mill. Kr. Jeg vil haabe, som Ven-
stres Ordfører udtalte, at det bliver ænd-
ret, eller at Spørgsmaalet i alt Fald
kommer til at foreligge i et særligt Lov-
forslag, saa at Forslaget ikke bliver listet
igennem ved en lille Bevilling paa 100,000
Kr. i Aar. For øvrigt finder jeg det un-
der de foreliggende Omstændigheder ufor-
svarligt at anvende en 5—6 Mill. Kr. til
Aarhus Banegaard; det er uproduktivt
at anvende saa meget dertil, vi har
ikke Raad dertil. Det viste sig for
øvrigt ved Udstillingen i Aarhus, at
den store Trafik meget vel kunde rummes
paa Aarhus Banegaard, og det vil vare
mange Aar, før den Trafik, der da var,
bliver den normale. Vi er ikke sparsom-
melige med Hensyn til vore Bygninger,
heller ikke med Hensyn til Antagelse af
Tjenestemænd; vi ser ogsaa paa det fore-
liggende Finanslovsforslag, at deres Antal
stiger, stiger ustandseligt. Det er betæn-

keligt, som Professor Birck i sin Tid paa-
viste; at Antallet stiger stærkere end Om-
sætningen; Forholdet burde være det om-
vendte, at et forholdsvis mindre Antal
Tjenestemænd besørgede en forholdsvis
stor Omsætning.

Med Hensyn til de Heste, der er ud-
tagne til Hæren, vil jeg gerne gøre en
Bemærkning til den paagældende Minister
— det er vist Indenrigsministeren, jeg
skal henvende mig til. Saaledes som For-
holdene har udviklet sig, finder jeg, det
maa blive nødvendigt, at der foretages en
Omvurdering af disse Heste. Den enkelte
Mand, som har faaet udtaget en Hest, kan
ikke være tjent med, at den bliver staa-
ende til den Pris, den er sat til, f. Eks.
700—800 Kr., medens Konjunkturerne nu
har ført med sig, at den er det dob-
belte værd. Der er ingen Tvivl om, at de
store Hestepreiser, vi nu er kommet op
paa, ikke er forbigaaende, men at der
maa regnes med dem i en Aarrække. Jeg
synes ikke, det er ret og billigt overfor de
Folk, hos hvem Hestene er udtagne, hvis
der ikke finder en Omvurdering Sted.

Jeg skal saa til Slutning sige et Par
Ord om det ene, der interesserer vort Folk
i denne Tid, om Krigen. Det er jo det
Emne, der drøftes overalt, hvor man kom-
mer; paa hvilken Plads man end er, og
hvem det end er, man kommer sammen
med, er det det Spørgsmaal, som ene og
alene optager Folks Tanker. Nu drøftes
det med noget større Ro i Sindene end til
at begynde med, men mangfoldige ude i
Landet spørger og spørger atter: Er det
da nødvendigt at holde saa mange Soldater
inde? Faren synes de ikke er overhæn-
gende, og de indkaldte kunde jo snart
kaldes ind igen, hvis de nu blev sendt hjem.
Saaledes tales der rundt omkring i Befol-
kingen. Jeg mener, det vilde være paa
sin Plads, om Regeringen, paa hvis An-
svar det hele sker, kunde sige til Befol-
kingen det forløsende og overbevisende
Ord i saa Henseende. Regeringen er jo
hele Befolkningens Fører i denne den
allervigtigste Sag; alle Partier støtter jo
Regeringen loyalt. Det vilde være nyttigt,
tror jeg, om den havde et samlende Ord
til dem, der maa bære Savn og Byrder, om
det nødvendige i det, som sker. Der er
jo, som det har været nævnt af foregaa-
ende Talere, indkaldt adskillige Haand-
værkere, handlende og andre, som nylig har
begyndt en Forretning, for dem betyder
den lange Indkaldelse unægtelig økonomisk
Ruin. Det bør siges her, at Folk bør være
opmærksomme paa i de forskellige Ægne,